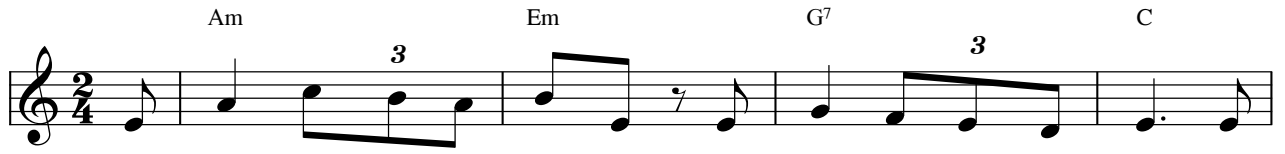

Đêm Thấy Ta Là Thác Đổ

Trịnh Công Sơn

1. Một đêm bước chân về gác nhỏ chợt thấy đóa hoa tường vy. Bàn
2. Một hôm bước chân về giữa chợ chợt thấy vui như trẻ thơ. Đời

tay ngắt hao từ phố nọ giờ đây đã quên vườn xưa. Một
ta có khi là đóm lửa một hôm nhóm trong vườn khuya. Vườn

hôm bước qua thành phố lạ thành phố đã đi ngủ trưa. Đời
khuya đóa hoa nào mới nở đời ta có ai vừa qua. Nhiều

ta có khi tựa lá cỏ ngồi hát ca rất tự do. Nhiều
khi thấy trăm nghìn năm mộ tôi nghĩ quanh đây hồ như. Đời

khi bỗng như trẻ nhớ nhà từ những phố kia tôi về. Ngày
ta hết mang điều mới lạ tôi đã sống rất ơ hờ. Lòng

xuân bước chân người rất nhẹ mùa xuân đã qua bao giờ. Nhiều
tôi có đôi lần khép cửa rồi bên vết thương tôi quỳ. Vì

đêm thấy ta là thác đổ tỉnh ra có khi còn nghe.
em đã mang lời khẩn nhỏ bỏ tôi đứng bên đời kia.